

- אח"צ ישיבה עם סו"ב, גולדה רמז. חלל דן מציע שסו"ב יהיה טוכן המדינה כנאמן ולא קבלן לתיקון הכבישים, ומתכנן של עמידר, כחנאי שהממשלה מצייד אותם או תתן להם אמצעים לצורך. (בסלוח האמריקני יש 5 מיליון לבנין, מזה ניתן 3 מיליון לעמידר, יוקצב עוד 20 מיליון לבנין). סו"ב יקבל העבודה במחיר מכסיפלי, כחנאי שלא יעלה הריווח על אחוז או סכום מוסכם. לדעת חלל כל שיטת הטנדר היא חרמית, כי אין קבלן שמסוגל לבצע עבודה גדולה, מלבד סו"ב. אין יוגבר פריון העבודה? א - ע"י מיכון. ב - פרמיות צצ לחוצרת. קבלנות לא כדאית. גולדה סבורה בלי סמכות לבנין שחברדוק וחברר כל חכניה והצעה חשכון לא יתקדם. והיא סבורה שיש להטיל זאת על אנשי סו"ב. קבלן חולק על ביטח זו. הסמכות לא יכלה להיות הסוסר המבצע. יוסף מציע שסו"ב יסדרו חברה מיוחדת שחשרת הממשלה.

- בערב בא אצלי זיאמה. דואג לחומעותיו של פ.ל. אינו מבין דיו לרוח הצבור ומפריץ בחדגשותיו על חורדת חשכר. אין אנשים, צעירים וותיקים, רוצים ללכת לעבודה המפלגה. החברים בקבוצות מרי נפש ומאוכזבים - כאילו עברה שעתם ויש צורך בהרפת קרן הקבוצה.

9.5.49, יום ב', י' אייר

באה אצלי הגב' מוליין מדרום אפריקא, כותבת חייו של סמיטש. היא באה לכתוב ספר על א"י. כאילו הוזמנה להיות אורחת של ח.ו. והנה כשבאה - לא מצאת אותו. היא חושבת כזיגפריד שאדם יכל לכתוב ספר על ארץ או אם היה בה רץ שבועיים - או שלושים שנה. היא מאוכזבת ומרת נפש - כל נסיעתה היתה כרוכה

באכזבות. היא רוצה לדעת מדוע פתאום נעשה חכל חלוי באיש אחד - ב.ג. - אמרתי שאיני מאמין בזאת ובכל אופן לא אוכל להסביר לה זאת. הבורים אינם דווקא שונאי יהודים - אבל הם שונאי אנגלים, ומכיוון שהיהודים חסכו במפלגת סמיטס שהיא בעיקר מפלגת בריטית - הפכו הבוכים נגדנו. הבורים הם בעד הגרמנים (מתוך שנאה לאנגלים). כשאנו פה נלחמנו נגד אנגליה - היתה אהדתם לצדנו - קבעתי לה שיחה ביום השבת.

- בא אצלי לווים - בחור צעיר. לנו, אמר, יש חבונה ויש משוגעת. ואנו רוצים לעשות משהו לישראל - אמרתי לו שאם יש לו שני הדברים - הרי הוא האיש. כי אין לעשות בארץ שום דבר חשוב בלי כשרון ובלי "שבעון". זוהי ארץ של "משוגעים", הוא יבנה 5000 בתים במשך שנה, יתחיל ביוני, יביא 4-5 מומחים מאמריקא ומכונות. הצעתי לו להביא יותר מומחים - על מנת שישארו פה. אמרתי לו שאנו רוצים להמציא לו הכסף - כי אין אנו רוצים שהבתים יהיו שייכים לאמריקנים. הוא מסכים. התנגדתי גם לכמה סעיפים בהצעה זו שלו. הוא אמר שאינו עומד על ההצעה - הוא רוצה לעזור ולהראות מה לויש יכל לעשות - יעסיק 3000 פועלים במשך חשנה. בביט ייחיה 2 חדרי שנה, חדר ישיבות, מטבח.

- בא אצלי סקר וזיו הגדול. הוא מוכן לחשאר פה ששה חדשים בשנה - כי כל הזמן לא יהיה לו ממה להתפרנס /אי אפשר לחוציא כסף מאנגליה/. שואל מה לעשות? אמרתי החבונן לנעשה בארץ וקבע בעצמך מה לעשות. אמר שיש ברעחו לכתוב תולדות המדינה והמלחמה. אמרתי שלא הגיעה השעה לפרסם כמה דברים חשובים.

- באחת עשרה משלחת של אנשי בנין באמריקא - יו"ר מילסטון, הדו"ח יחיה מוכן ב-1 ביוני. הם מחללים את לויש. רוצים להחיש, לחזיל ולשכלל הבנין. יש רצון טוב בקרב הרבה יהודים - ואם נדע לגייס רצון זה נחבר על הקשיים.

- בא אצלי וולפסון. נוסע ללונדון לראות ב'ימי. החכנסה של פיקא 150-200 אלף ליש לשנה. יורד סכום לפנסיון שונות. לפעולה יש 100.000 ליש לשנה. בעשרי חשנים הקימו 9-10 נקודות חדשות, גם עזרו לתעשיה בקיסריה, לא יכלו להתחיל כי לערבים היו תביעות נגד הממשלה. משטח בקיסריה הוא 25.000 דונם. שאל ליחס הממשלה לפיקא - התאונן שצילינג כשהיה שר הקלאות לא שמר על זכויות פיקא שרצו לנטוע 700 עקיון באדמתם בקיסריה, ואנשי שדות ים הפריעו להרישה, ובזר לחלק האדמה בין פיקא ובין שנות ים לשנה, אם כי התחייב כעבור שנה להחזיר החלק של שרות ים. אמרתי אלוולפסון: שאנו מתכננים פיתוח הארץ, ומבקשים מפיקא לתת לנו תכניותיה, ואם אינן מובעות בתכנון הכללי נשכך אותן בתכניהנו. הוא שמח על חשובת זו.

גימי רוצה לבוא שיעבירו עצמות "חנדיב", מתברר שיש גומא להעביר עצמותיו ועצמות אשחז לזכרון.

וולפסון מוכן לעבוד שלושה ימים בשבוע בלשכת החיאום. יותר לא.
(א) מפני שאינו רוצה לעזוב פיקא, (2) לדעתו אצטרך לריב עם קטלן, גולדז ויוסף, כי כל אחד יהיה "אימפריאליסט". הוא לא יוכל לריב עם כולם, ואני אצטרך לעשות זאת - זה יטיל עלי עול גדול או שנחיה מיותר. ישוב בעוד 3-4 שבועות.

- עליתי לירושלים.

- בערב התייעצות עם המרכז החקלאי ודיין. טאז קוט המדינה קמו 15 ישובים חדשים, ב-22 כפרים נטושים נכנסו עולים. יושבים בחוכם 1240 משמחות (כל משמחה 3,5), צריכים להיות 1905 משמחה עד סוף מאי. יושבים בדרום: מב'דל 100 משמחות, מסמיה 75, סטריה 100, עקיר 75 (מלבד לא חקלאים), יבנה 100, זרנקה 100, טטוריה 75, טטוריה ב' 75, קסטינה 60, קובייבה (ע"י גם ציונה) 60, בתיבון: אקזים 100, עין כרם 100, (מחוץ לעירוניים), כפר אורית (היהודי) 60 (כולגרים).

בצפון: תרשיח 100, בצה 80, סופסוף 75, עומדים לעלות למירון 50, סמועי 50, רם אל אחמר 75, תרביח 75 (40 כבר עלו), דיר אל קאס 100, סוחמא 50.

למושבים הקיימים ילכו 340 משטחות, מלואים. הסוכנות יסדה קרן של 150.000 ל"י (הסוכנות 50, קה"ק 50, קופות מלוות 50) להלוות ליהודים בישובים הנטושים לעסוק בעבודת אדמה.

אשכול רוצה להעלות עד 5000 משטחה עד סוף השנה! לנולוניה, בית מורה, גורא, סרים, דיר מוחיזין, קזזה, סיה, דיר תערוף, מוזיירה, קולה, גמזו, ברפוליה, קטרה, בית דרם, אוס אל זיגה, עין חוד, קניר, נחוץ שמחלקת העליה תיתן להיקון בחים 150 ל"י למשטחה. אשכול מציע להשקיע 250 ל"י במשק (בציוד, לול זרעים).

- כזהרים סעדתי עם חילדרינג. נוכחו גם יעקב, יגאל, בן ארצי וחצונג. שאלתי על תפרונות צבאנו. "זקוק למשמעת ואימון". קצין טוב נעשה רק אחרי 20 שנה, חיל מוראי טעון אימון של שלשה שנים. בשעה מלחמה נותנים באמריקא אימון של ששה חדשים. מזהיר נגד הפרדה בין צבא יבשה, ים ואוויר. מטה אחד עליון! לכל חיל - טקד ומטה שלו, אבל לא הפרדה. טודיעין משותף ומתואם ע"י איש אחראי ישר לראש הממשלה. נחוץ יועץ מומחה לצבא. הסברתי לו הקשי הפוליטי. יועץ לדבריו יהיה נאמן ולא יבלה טודות לממשלתו - ממשלתי בין כך חדע הכל ממקורות אחרים.

לזמן שלום דרוש לנו לדעתו צבא של 25-30 אלף, בעיקר לוחמים. בשעה מלחמה עלינו לגייס מאתיים אלף. שאלתי אם אמריקא יכולה לגייס 28 מיליון? ענה: אם חשאל פוליטישן - יאמר לא! אם חשאל חייל - יאמר כן. גייסו במלחמה האחרונה 15 מיליון. לפני המלחמה היו להם רק 180 אלף.